

af 10 Millioner, og jeg er noget tilbøjelig til at tro, at selv om man vedtager dette Forslag og derved tilvejebringer en betydelig forøget Indtægt for Statsbanerne, vil man med den nuværende Organisation og hele den Maade, hvorpaa man nu en Gang styrer de danske Statsbaner, være fristet til at benytte disse forøgede Indtægter til forøgede Udgifter, og saa bliver Balancen ikke forbedret. Det økonomiske Resultat med Hensyn til Forrentningen af de store Kapitaler, som stikke i Statsbanerne forbedres ikke, og jeg vilde i meget høj Grad beklage, hvis dette skulde blive Resultatet. Det er jo sikkert, visse Udgifter kunne Statsbanerne ikke forhindre. Det gælder saaledes de højere Lønninger, der paakræves til Personalet, de højere Kul- og Jernpriser o. s. v., derpaa kan ingen Statsbanedrift øve nogen Indflydelse. Men med Hensyn til Togantal, det store Antal Personer, man benytter i Statsbanedriften, kunde der efter min Mening anvendes en langt større Økonomi, end Tilfældet har været i en Række af Aar. Jeg behøver jo blot at anføre, at f. Eks. i 1897 var Antallet af de ved Statsbanerne ansatte Personer 7,781, men i 1901, altsaa i Løbet af 4 Aar, er deres Antal steget til 10,951, altsaa Personantallet er i de 4 Aar steget med 3,170. Jeg er af den Formening, at der ved adskillige Stationer anvendes et større Antal Personer end nødvendigt er for Banens Sikkerhed og Drift, men det ligger, som sagt, ikke for her. Jeg slutter mig kun til den ærede Ordførers Ønsker og Forhaabninger om, at man i en nær Fremtid maa komme til at beskæftige sig mere indgaaende med Spørgsmaalet om Statsbanernes Udgiftsside. For det nytter kun lidt, at man forbedrer den ene Side, forøger Indtægterne, naar man ikke samtidig søger at begrænse Udgifterne og at holde disse inden for rimelige Grænser.

Det eneste Spørgsmaal, hvori min ærede Meningsfælle fra Æbeltoft (Neergaard) og jeg skille os fra Flertallet, et Spørgsmaal, som har fundet Tilslutning fra det ærede Medlem fra Thisted (N. Andersen), er Spørgsmaalet om, hvorvidt man nu ved Indførelsen af forhøjede Takster tillige skal gaa til en Forhøjelse af Kreatur-taksterne, hvad Lovforslaget tilsigter. De her af mig nævnte to ærede Medlemmer og jeg mene derimod, at det ikke er forsvarligt at gaa med til en saadan Forhøjelse. Det ærede Flertal siger i sin Betænkning, Side 3, at det ikke kan tilraade at gaa med til det af os stillede Ændringsforslag under Nr. 14, der tilsigter at und-

drage Kreaturbefordringen fra de foreslaaede Takstforhøjelser, og Flertallet bemærker, at det ikke anser det for billigt eller retfærdigt paa denne Maade ensidigt at begunstige en enkelt af Landbrugets Erhvervsformer. Denne Betragtning fra Flertallets Side kan det Mindretal, hvortil jeg hører, ikke tiltræde, fordi vi ere af den Anskuelse, at der her er særegne Forhold, som kræve og berettige, at man gør en Undtagelse. Der er jo ingen af Landbrugets Erhvervsgrene, der i den Grad er trykket som Kreaturekspporten. Jeg behøver blot at minde om, hvorledes England for nogle Aar siden har forbudt Indførslen af levende Kvæg dertil. Jeg skal ligeledes minde om, hvorledes vor sydlige Nabo ved mange forskellige Karantæneforanstaltninger søger ikke blot at vanskeliggøre, men at umuliggøre Ekspporten af levende Kreaturer her fra Danmark til Tyskland. Vi mene derfor, at naar denne Ekspportgren er stillet saa ekseptionelt uheldigt, er der Grund til at tage det Hensyn til denne Eksport, at man ikke forøger Betalingen yderligere ud over, hvad der nu er gældende Takst for Kreaturbefordring. Jeg maa maaske endnu hertil føje den Bemærkning, at efter den Takstlov, som nu er gældende — ja, vi have jo egentlig ingen Takstlov — men efter de gældende Grundregler have vi faktisk forøget Udgiften for Transport paa Jernbane for Landboerne, medens de billige Takster for de lange Rejser særlig have været til Fordel for Byerne og navnlig for de industridrivende. De billige Kort, hvorved man har underbudt de billige Takster, have været en Præmie for Industrien her i Landet; ved Siden af den store Beskyttelse, som Industrien har ved den nugældende Toldlov, have de billige Takster for 14 Dages-, Maanedes- og Aarskort været et yderligere Tillæg, en yderligere Præmie til Gunst for Industrien, idet man paa billige Maade har kunnet sende sine Agenter ud i Landet. Naar Landboerne derimod ville til Byerne eller benytte Banerne paa de korte Afstande, maa de betale en forøget Takst ud over, hvad der var gældende Takst, før vi fik den sidste Takstlov vedtaget. Jeg vil derfor anbefale det af Mindretallet stillede Ændringsforslag under Nr. 14. Jeg finder, at der er god Beføjelse og god Anledning til, at man her indtager et Særstandpunkt og unddrager Kreaturbefordringen fra den Takstforhøjelse, som Lovforslaget tilsigter. Idet jeg anbefaler dette Ændringsforslag under Nr. 14 paa mine to Medforslagsstilleres og